

İSLAM: HAK DİNİN YÜCELİĞİ

el-Hamdü lillahi Rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn ve men tebiahû bi-ihşânin ilâ yevmi'd-dîn.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullah.

Sevgili ve kıymetli kardeşlerim!

Allah'a hamd ü senalar olsun ki bize sonsuz nimetlerini ihsan etmektedir. Nimetlerinin en büyüğü de hiç şüphesiz iman ve İslâm nimetidir. Elhamdülillah ki sevdiği yoldayız, sevdiği dindeyiz. Rızasına uygun olan bir hayat tarzı içindeyiz.

İnsanların ekmeli, peygamberlerin serveri Muhammed-i Mustafa Efendimiz hazretlerine de sonsuz salât ü selam olsun. Allahu Teâlâ hazretleri bizi onun yolundan ayırmasın, şefaatine nail eylesin, cennette bizleri ona komşu eylesin.

Biliyorsunuz, hayatın hem fert olarak şahıslar için, hem de toplumlar için, hem tarih boyunca hem günümüzde en mühim konusu din olmuştur. Bu büyük konu son derece

önemli konuları ihtiva etmektedir ve bizim dünya ve âhîret mutluluğumuzla iki cihanda saadetli, bahtiyar olmamızla çok yakından ilgilidir. O bakımdan en mühim konu hiç şüphe yok ki din konusudur ve hiçbir insan topluluğu, tarih ve sosyoloji bilginleri, dinler tarihi ile ilgilenen alimler söylüyorlar, dînî duygudan mahrum olamamıştır. Ondan uzak yaşamak, onu hiç düşünmemek mümkün olmamıştır. Tarihte daima her toplumda din önemli bir yer tutmuştur.

a. İslam Hak Dindir

Tabii bu dinlerin içinde İslâm dini en yüksek mevkiyi işgal ediyor ve en doğru din olarak İslâm karşımızda bulunuyor. İslâm hak dindir, hakkın karşılığı batıl, boş, yanlış demektir. Hak, hakiki mânasına geliyor, İslâm hak dindir ve öteki dinlerle mukayese ettiğimiz zaman, başka milletlerin şu anda sahip oldukları inançlarla ve tarih içindeki milletlerin tarih ve arkeoloji çalışmaları ile ortaya çıkan inançlarıyla mukayese ettiğimiz zaman İslâm'ın ne kadar büyük olduğu ortaya çıkıyor.

Bir kere İslâm dini ilahî dinlerdendir. Biliyorsunuz dinler ilk başta ikiye ayrılıyor. Bir, ilahî dinler; iki, beşerî dinler. İlahî dinler Allah tarafından bir peygamber gönderilmek suretiyle ve o peygambere vahyedilmek suretiyle, kitap indirilmek suretiyle insanlara bildirilmiş olan dinlerdir. Mesela Hz. İbrahim *aleyhisselam*'ın dini, Nuh *aleyhisselam*'ın dini, Musa *aleyhisselam*'ın dini, İsa *aleyhisselam*'ın hayatında tebliğ ettiği din hak dindir. Bir de beşerî dinler var, yani insanlar bir takım varlıkları kutsal olarak düşünmüşler, kutsallaştırmışlar ve onlara ibadet etmişlerdir. Kendi akıllarından, ilahî bir vahiy gelmeden, bir peygamber gelmeden kendileri böyle yapmışlardır.

Tabii bunlardan bazılarına misal vermek gerekirse mesela eski Yunanlılar, -Avrupalılar çok iyi bilir, bize de mitolojilerini okuttular öğrenmiş olduk,- pek çok tanrı edinmişlerdir. Bu tanrılardan mesela bir tanesi şarap tanrısıdır. Baküs diyorlar, şarap tanrısı. Bir tanesi aşk tanrısıdır, bir tanesi harp tanrısıdır vesaire. Yani hepsine heykel yapmışlar, bunların hepsinin başında da Zeus var diye düşünmüşler ve bu tanrıların birbirleriyle zaman zaman

kavga ettiklerini, çekiştiklerini düşünmüşler; bunların kavgalarını, mücadelelerini mitolojilerine konu edinmişlerdir. İşte Yunanlıların inançları bunlar. İşte birçok tanrı, birçok put ve onların arasındaki komik çekişmeler.

Mısırlıları biliyorsunuz [bir çok tanrıları var.] Mısır'a Ramazan'dan önce gitmiştik gördük. Mısırlılar çeşitli tanrılara tapıyorlar; güneş tanrısı var, timsah tanrısı var, öküz tanrısı var, şahin kafalı insan vücutlu horus tanrısı var. Nil Nehri üzerinde Kumumba şehrinde mabetleri var, mabetlerini gezdik gördük. Gezdiğimiz mabet, tapınak timsah tanrısının mabediymiş.Yani güler misiniz, acır mısınız, ağlar mısınız... Böyle inançları.

Ayrıca Firavunlar da kendilerini tanrı ilan etmişler. Yani biz de tanrıyız diye ortaya çıkmışlar ve o tanrılar için dünyanın en büyük mezarlarını yapmışlar. Piramit dediğimiz 150 metre yüksekliğinde ve yapılan taşlarla eğer yan yana dizilse dünyanın ekvatorunda etrafı iki defa dönecek kadar taşları böyle yığarak tapınak yapmışlarlar, içine adamı koymuşlar, tanrı diye tapınmışlar.

Mesela bunlar batıl ve beşerî, sapık ve şaşkın inançların misalleri.

Hak dinlerin içinde, bir zaman hak olan [ve sonradan bozulan] dinlerin içinde tabii hepsinde Allahu Teâlâ hazretlerinin varlığı ve birliği inancı vardı, buna tevhid diyoruz. Allah'ın bir olduğunu kabul etme, Allah'ın bir olduğunu ifade etme, bir olduğu hakikatini ikrar etme inancı, tevhid inancı var. Bütün [ilahî] dinlerde bu böyle. Mesela Hz. Âdem *aleyhisselam* bunu söylemiştir. Mesela Nuh *aleyhisselam* kendi zamanındaki birtakım putların yanlış olduğunu kavmine söylemiştir;

وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

*Vedden ve lâ suvâ'an ve lâ yağûse ve ye'ûka ve nesrâ.*¹

“Bunlara tapmayın.” [demiştir.] Kartal tanrısı var, şu tanrısı var bu tanrısı var. Bu tanrıların yanlış olduğunu söylemiştir, Allah'ın birliğine davet etmiştir ama kavmi kabul etmemişler.

Kur'ân-ı Kerîm'de diyor ki:

¹ 71/Nuh, 23.

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (٥) فَلَمْ
يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا (٦) وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا
ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا (٧)

Rabbi innî de'avtü kavmî leylen ve nehâran. "Yâ Rabbi! Ben kavmimi tevhid inancına, hak dine gece gündüz çağırdım bu meretleri namertleri." *Fe-lem yezidhüm duâi illâ firâran.* "Ben onları hak yolla çağırdık da bunlar benden kaçtılar." *Ve innî küllemâ de'avtühüm li-tağfire lehüm.* "Ne zaman ben onları Allah sizi mağfiret etsin, bağışlasın, günahlarınızı affetsin diye senin seveceğin yola çağırdıysam." *Ce'alû esâbi'ahüm fî âzânihim ve's-tağşev siyâbehüm ve esarrû ve's-tekberu's-tikbârâ.*² "Parmaklarını kulaklarına tıkadılar ve kibirlendiler, hakkı kabul etmediler, dönüp gittiler." diyor.

Demek ki Nuh *aleyhisselam* böyle bir tevhid inancını söylemiştir ama kavmi kabul etmemiştir, Nuh tufanına uğramıştır.

² 71/Nuh, 5-7.

Sonra o firavunların 20'den fazla sülalesi var, milattan önce koca bir Mısır tarihi var. Tabii firavunlar demin söylediğim batıl inançlara tapmış olmalarına, batıl putlara tapmış olmalarına rağmen onların içinden de hakkı söyleyen, Allah'ın bir olduğunu söyleyen insanlar gelmiştir.

Mesela Kur'ân-ı Kerîm'de bir âyet-i kerîmede buyruluyor ki:

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ
وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

*Ve kâle racülün mü'minün min âli fir'avne yektümü îmânehû.*³

“Onlar böyle yanlış inançlarda yürürlerken Firavun'un ailesinden inancını saklayan bir kimse çıktı onların karşısına: ‘Ey kavmim,

³ 40/Mü'min, 28.

siz şöyle yapmayın, böyle yapmayın, bu yaptıklarınız yanlıştır.’ dedi.”

Demek ki firavunların o sapık sapık inançlarını sürdüren 20 küsur sülalenin hüküm sürdüğü zamanlarda bile Allah’ın varlığını birliğini söyleyen, inanan, doğru tevhid akidesine inanan insanlar vardı.

Biliyorsunuz Nemrut’un zamanında İbrahim *aleyhisselam* dünyaya gelmiş ve İbrahim *aleyhisselam* kendisinin babası değil, amcası deniliyor, babalığı yani üvey babası put yapmış.

b. İbrahim Aleyhisselam’ın Nemrut İle Mücadelesi

Ey babacığım, niye böyle elinizle yaptığınız putlara tapınıyorsunuz?

İşte az önce yaptınız bunu, yonttunuz, şekil verdiniz, heykel oldu karşınıza diktiniz, niye tapınıyorsunuz buna, tapınmayın diye itiraz ettiğini biliyoruz. Bunun üzerine de onların:

“Ya sen bizim inancımızdan yüz mü çeviriyorsun, sen bizim ilahlarımıza karşı mı geliyorsun?” diye İbrahim *aleyhisselam*’a düşmanlık ettiklerini biliyoruz. İbrahim *aleyhis-*

selam'ın onların putlarını mabetlerinde kırdığını biliyoruz ve Nemrut ile münakaşalarını biliyoruz.

Nemrut da diyor ki;

“Bana tapınacaksınız, ben sizin tanrınızım, bana tapınacaksınız.”

İbrahim *aleyhisselam* diyor ki;

“Allah insanları bak yaratıyor, yaşatıyor, öldürüyor. Yaratan yaşatan öldüren Allah.”

Diyor ki Nemrut da;

“Ben de yaşatırım, ben de öldürürüm.”

İki adam çağırıyor, cellatların bir tanesine diyor ki:

“Öldürün şunu!”

Bak işte öldürdüm.

Ötekisine diyor ki;

“Bunu öldürmeyin!”

Bak bunu da yaşattım.

Tabii bu saçma. Yani saçma bir mantık. Çünkü mevcut insanlardan iki insan çağırıyor...

Hadi bakalım yani sen kendin şey yap, sen kendin insan yarattın mı?

Yaratılmış olan insanlardan bir tanesini, katillik yapıyorsun öldürüyorsun.

Bunun üzerine İbrahim *aleyhisselam* diyor ki;

Allahu Teâlâ hazretleri bu kâinatın nizamını koymuştur, bu düzeni kurmuştur. Güneşi doğudan doğduruyor, batıdan battırıyor. Hadi bakalım sen aksini yap, batıdan doğdur doğudan battır bakalım güneşi?”

O zaman tabii eli böğründe kalıyor, bir şey yapamıyor Nemrut.

Fakat bu şeylerden anlıyoruz ki aya, güneşe, yıldıza, hükümdara tapan insanların arasında Allah'ın varlığını birliğini anlayan, Allah'a inanan, Allah'a ibadet etmeye insanları çağıran mübarek insanlar var olmuştur. Onun için Hz. Âdem'den beri hak inanç, tevhid inancı vardır. Fakat zaman zaman insanlar veya hükümdarlar veya zorbalar veya zalimler veya bir takım böyle insanlar yalan yanlış fikirler ortaya atmışlar, insanları yalan yanlış şeylere taptırmışlardır.

Şimdi bu dinlerin içinde İslâm'ın mevki nedir diye incelediğimizde bunu nereden inceliyoruz?

c. Dinler Tarihi Araştırıldığında En Makul Din İslam'dır

Dinler tarihi ilmi ile.

Yani mukayeseli dinler tarihi ilmi ile alıyoruz, Babillilerin dini nedir, Mısırlıların dini nedir, Azteklerin, İnkaların Amerika'daki dinleri nedir, Kızılderililer neye tapınıyorlardı, eski Avrupalılar neye tapmışlar; Normanlar, Vizigotlar, Ostrogotlar vesaire... Orta Asya'da kavimler veya Güneydoğu Asya'da kavimler [neye tapmışlar] bunları inceleyebiliyoruz. Bunları mukayeseli olarak incelediğimiz zaman görüyoruz ki İslâm hak dindir, tabiidir; insanın yaşamına, fıtratına, yaratılışına uygundur. Makul ve mantıkîdir, akla ve mantığa uygun hükümler ihtiva ediyor ve çok faydalı ve çok hikmetlidir.

Yani İslâm neyi yasaklamışsa yasakladığı güzeldir. Mesela içkiyi yasaklamıştır, mesela haram yemeyi yasaklamıştır. Hepsi güzeldir ve insanlar için faydalıdır. Neyi emretmişse emrettiği şeyler de insanlar için faydalıdır.

Temizliği emretmiştir, çalışmayı emretmiştir, helal lokma yemeği emretmiştir, zulüm yapmamayı, adalet yapmayı emretmiştir. Bütün emirleri tek tek incelediğimiz zaman hikmetlidir. İnsanlık için faydalıdır, hak dindir.

İslâm'ın hemen söylememiz gereken özellikleri içinde ikinci özelliği, İslâm ilahî dinlerin en son mesajıdır, en son dindir. Yani en yeni haberdir. Biliyorsunuz bir dairede veya bir orduda veya bir devlet bürokrasisi içinde yüksekten çeşitli emirler gelebilir. Aşağıdaki memura yukarıdan emir gelir. Çünkü silsile-i merâtib vardır, kademeler vardır. Birisi ötekisinin âmiridir, başkanıdır, o daha yüksektir, ötekisi daha yüksektir, tamam. Yüksekten gelen emirlerin en sonuncusu muteberdir. Daha sonra gelen emirler daha önce gelmiş olan emirlerin yerine geçerler, onun yerine ikame olurlar. Ya onu devam ettirirler, ya tadil ederler, ya tatil ederler. Yani “Artık bu bitti bundan sonra şöyle yapacaksınız” derler. Binâenaleyh en son mesaj, Allah'tan gelen en son emir, en son din, en son ahkâm olduğu için de İslâm uygundur.

d. Allah'ın Elçileri

Üçüncüsü, Allahu Teâlâ hazretleri pek çok mübarek kul göndermiştir. Kendisinden bilgileri alıp insanlara anlatan, insanlara dini öğreten insanlar göndermiştir. Biz bu insanlara peygamber diyoruz. *Peygam* Farsça'da haber demektir, *ber* de getirmek kökünden geliyor. Peygamber, Allah'tan Allah'ın vahiylerini insanlara getiren insan demektir. Bunun Arapçası nebîdir, çoğulu enbiyâ gelir. Nebe' haber demek, nebî de haber getiren demek. Yani haberli olup bir takım haberleri insanlara getiren demek. Enbiyâ yani Allah'tan insanlara Allah'ın emirlerini vahiylerini getiren kimse demek. Mürselîn veya resuller, rusûl, bu da Allah'ın gönderdiği, göndermek kökünden geliyor, elçiler demektir.

Allahu Teâlâ hazretleri insanlara doğru yolu göstermek için çok elçiler göndermiştir. Çünkü insanlar dünyada yaratıldıkları zaman Hz. Âdem *aleyhisselam*'dan son zamanlara kadar çeşitli bölgelerde yaşamışlardır. Yüz binlerce yıllar içinden geçmişlerdir, çeşitli topluluklar meydana getirmişlerdir. Hiçbir topluluğu Allahu Teâlâ hazretleri bilgisiz bırakmamıştır, hepsine bir haber göndermiştir,

bir bilgi vermiştir. Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de bunu beyan ediyor.

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

*Ve im min ümmetin illâ halâ fihâ nezîrun.*⁴

“Hiçbir peygamber gönderilmedik topluluk yoktur.”

Yani bu da Allah'ın kullarına rahmetini gösteriyor.

Biliyorsunuz bizim Peygamberimiz hakkında da:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

*Ve mâ erselnâke illâ rahmeten li'l-âlemîne.*⁵

“Ey Resulüm, ben seni âlemlere rahmet olarak gönderdim. Başka bir sebeple göndermedim.” buyurmuştur.

Rahmet ne demek?

⁴ 35/Fâtır, 24.

⁵ 21/Enbiyâ, 107.

Acımak demek. Yani insanlara acıdığım için onlara iyilik olsun diye gönderdim demek.

Her bir millete de doğru bilgileri verecek insan göndermiştir. Mesela ben ilk okuduğum zaman hayret etmiştim, Yunanlılar, bu politeist birçok puta tapan Yunanlılar içinde Sokrates isminde bir adam çıkıyor, bu onların inancına aykırı şeyler söylüyor. Gençleri etrafına topluyor, onlara devletin inancına aykırı bir takım bilgiler öğretmeye başlıyor. Tabii rahatsız oluyor toplum, devlet, takip ediyor yakalıyor. Soruyorlar Sokrates'e;

“Yani bunları sen nereden söylüyorsun?”

Diyor ki;

“Bunları bana bir melek getiriyor. Bir melek söylüyor, ben oradan naklediyorum.”

Ve bir tanrıya inanmayı, böyle birçok puta tapmanın yanlış olduğunu, bir tek tanrıya inanmak gerektiğini, savunduğunu söylediğini yazıyor kitaplar. Demek ki belki Sokrates de, hani biz bir filozof olarak biliyoruz ama, belki aslında bir peygamber.

Bizim dinler tarihi profesörü vardı, rahmetli, o söylerdi. Hamidullah Bey var, profesör o da söylerdi. Mesela Hintlilerin taptığı Buda da, Buda Sakramento. Buda mı adı neyse, işte böyle bir şeyi var, onun da bir peygamber olduğunu söylerdi. Yani verdiği bilgilerin böyle bir peygamber bilgisi olduğunu, kendisinin vahyedilen bir insan olduğunu söylerdi. Aynı şekilde bizim Profesör Hikmet Tanyu İranlıların bölgesinde yetişmiş olan Zerdüşt'ün aslında bir peygamber olduğunu ve tevhid inancını getirdiğini söylerdi.

e. **Peygamberimizin (sav) Son Peygamber Olduğunun diğer Din Kitaplarındaki Yeri**

Demek ki bunlardan neyi ifade etmiş oluyoruz?

Allah birçok yere birçok peygamber göndermiştir ama en son peygamber bizim peygamberimiz Muhammed-i Mustafa *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleridir. Onun da Hâtemü'l-enbiyâ, Hâtemü'n-nebiyyîn olduğunu bildirilmiştir. Yani Peygamber Efendimiz kendisi de ifade etmiştir; “Ben peygamberlerin sonuncusuyum, benden sonra peygamber gelmeyecek, en sonuncu peygamber benim.”

diye Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz de bildirmiştir.

Onun için Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz de peygamberlerden biridir ve en sonuncusudur, Hâtemü'n-nebiyyîn'dir. Âhir zaman peygamberidir ve onun dünyaya geleceğine dair eski ilahî dinlerin kitaplarında yani Allah tarafından gönderilmiş olan dinlerin kitaplarında bilgi vardır.

İngilizce yazılmış bir eser vardı, o eserde ben fotokopilerini gördüm. Hem Hindistan'daki kutsal kitapların sayfalarında, hem İranlıların kutsal kitaplarındaki sayfalarda, hem Yahudilerin kutsal kitabındaki sayfalarda, hem hıristiyanların kutsal kitabındaki İncil'de ileride bir şu şu şu vasıflara sahip, şu özelliklere sahip bir peygamber gelecek diye bilgi var. Bu bilgilerin olduğunu Kur'ân-ı Kerîm'in âyetleri de, "Evet, eski ümmetlere böyle bilgi verildi." diye tasdik ediyor. Ve biz üniversitedeyken Hamidullah Bey bize derse gelirdi. Hamidullah bey bize Tevrat'tan, İncil'den o âyetleri getirdi, sayfalarını açtı, okudu ve tercemesini yaptı.

Benim bir profesörlük çalışmam var. Bu Türkiye’de meşhur matbaayı getirmiş olan, matbaa kurup da eser basmaya başlamış olan İbrahim-i Müteferrika var. Bu İbrahim-i Müteferrika’nın hayatını ben incelemiştim. Onun hayatını yanlış tanıtıyorlar. Çünkü hayatı hakkında yazı yazan bir papaz garezkârlıkla, kasten birtakım gerçekleri saklıyor, yanlış yazıyor. Geçende bir şeyde okudum, baktım aynı makaleyi, yanlış makaleyi, benim üzerinde bir profesörlük çalışmam olduğu halde onu hiç görmemiş gibi yanlış makaleyi aynen neşretmiş bir şey. Müteferrika Dergisi diye bir dergi çıkartıyorlar Türkiye’de, baktım aynen neşretmişler.

Halbuki artık eskimiş bir şeyi, yanlışlığı anlaşılmuş olan bir şeyi ne diye neşrediyorsun?

Bu İbrahim-i Müteferrika; İbrahim ismi, Müteferrika sarayda bir unvan. Yani Müteferrika, bir takım mühim teknik işleri yapan uzman kişi demek. O da böyle matbaa işleri ile filan uğraştığı için sarayda Müteferrika rütbesine getirilmiş: İbrahim-i Müteferrika.

Bu İbrahim-i Müteferrika papazmış. Romanya’nın Koloj veya Kolojvar [şimdi Cluj

diye yazılıyor] şehrinde doğmuş, dünyaya gelmiş, papaz olarak yetişmiş. Kendisinin yazdığı bir eser var. Kendi eserinde diyor ki:

“Ben papaz olarak yetiştim. Dini kitapları okuduğum zaman gördüm ki bizim kitabımızda İncil’de bahsedilen, ileride bir peygamber gelecek diye anlatılan peygamber Hz. Muhammed Mustafa’dır. Bunun böyle olduğunu öğrenince papazlıktan vazgeçtim, İslâm ülkesine sığındım, Osmanlıların yanına geldim ve müslüman oldum.” diyor.

Risâle-i İslâmiyye diye bir eser yazmış, yani kendisinin niçin müslüman olduğunu anlatan eser demek.

Bunlardan neyi anlatmak istiyoruz?

Yani eski kitaplarda bizim peygamberimizin geleceğine dair bilgiler var. Hem Sanskrit metinlerinde, hem İran pehlevî metinlerinde, hem yahudi hem hıristiyan metinlerinde bilgiler var. Bunu anlatmak istiyoruz. Yani bizim Peygamberimiz hakkında, onun âhir zaman peygamberi olacağı, şânı ve güzellikleri özellikleri hakkında bilgiler var.

Her peygamberin bir devresi var. İşte Peygamber Efendimiz ile beraber Peygamber Efendimiz'in, Hz. Muhammed-i Mustafa Efendimiz'in devresi başlıyor. Onun için Peygamber Efendimiz bir hadîs-i şerîfte buyurmuş ki:

“Hz. Musa dirilse, yeryüzüne inse şimdi bana tâbi olurdu. Evet, bir zamanlar peygamberdi, Allah ona Tevrat'ı indirmişti ama şu anda inse bana tâbi olurdu. Hz. İsa inecek ve bana tâbi olacak.” buyruyor.

Evet, bütün insanlar artık Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in devresinde yaşıyorlar. Onun için bu zamanın insanlarını bizim kitaplarımız ikiye ayırırlar. Bunların hepsi de Ümmet-i Muhammed'dir.

Yani bugün yeryüzünde kaç milyar insan var?

Beş küsur milyar, altı milyar insan var, bunların hepsi Peygamber Efendimiz'in ümmetidir. İki gruptur bunlar; bir grubu, bir kısmı ümmet-i icabettir yani Peygamber Efendimiz'in peygamber olduğunu kabul etmişler, Peygamber Efendimiz'e tâbi olmuşlardır. Ümmet-i icabet davete icabet etmişlerdir, kabul etmişlerdir, Peygamber Efendi-

miz'in ümmeti olmuşlardır, hak dine girmişlerdir. Müslümanlar ümmet-i icabettir.

Öteki insanlar potansiyel olarak müslüman olma şansına sahip ve müslüman olma vazifesi ile mükellef insanlardır. Onlara da ümmet-i davet deniliyor yani onlar İslâm'a davet edilmişlerdir. Bakalım davetleri kabul edecekler mi, hayatlarının sonuna kadar ne zaman bu şeyi kabul edecekler diye onların da ismi ümmet-i davettir. Yani Peygamber Efendimiz'e tâbi olması gereken insanlar grubundandırlar.

Davet olunmuşlardır, bakalım davete gelecekler mi gelmeyecekler mi?

Evet, işte bizim dinimiz bu bakımdan da böyle bir özelliğe sahiptir. Bu devrin, bu zamanın, yaşadığımız çağın dinidir.

[Diğer bir özelliği, İslâm] en güzel ve en mükemmel dindir. Yani ahkamı incelendiği zaman bîtaraf insanların sevip, kabul edip beğenip İslâm'a girdikleri dindir.

f. Gayri Müslim Olanların İslam İle Şerefelenmesi

Mesela bir kitap var, hatta belki sizler de Ramazanlarda okumuşsunuzdur. Başka millet-

lere mensup [olup da] ramazanlarda müslüman olan insanların hayatları anlatılır. İşte ismi şuydu, sonra müslüman oldu filan diye ramazanlarda ramazan sayfalarında böyle şeyler okursunuz. Bunlar kitap haline de getirilmiştir. Müslüman olmuş gayrimüslim alimler, büyük insanlar filan diye Türkçe de basılmıştır, böyle gazetelerde de tefrika edilmiştir. Bunların neden İslâm'ı beğendikleri soruluyor, onlar da işte İslâm'ın çeşitli güzelliklerini anlatıyorlar.

Mesela ben, Turgut Özal rica etmişti benden, Habibullah ismini almış olan bir İngiliz'in eserini Türkçe'ye tercüme etmiştim. Yani Turgut Özal müsteşardı, devlet planlama müsteşarıydı. Ben de Ankara'da, Ankara Üniversitesi'nde asistandım. "İşte şu [haftalık yayınlanan Politika adlı] dergide bu neşredilsin." diye bana, *What is Islam?* "İslâm nedir?" diye İngilizce bir kitabı verdiler. [James William] Lovegrove isminde bir İngiliz yazmış. Ben de aldım tercüme ettim. Benim için de bir İngilizce çalışması oldu. Sonra mecmuada da neşredildi.

Adam İslâm'ı niçin seçtiğini anlatıyor;

“Akrabalarım geliyorlar bana, ‘Sen niye bizim dinimizi bıraktın da müslüman oldun?’ diye hep soruyorlar, beni sıkıştırmak istiyorlar. Her birine cevap vermektense şu kitabı yazdım.” diyor.

Ve “İslâm nedir?” diye onu anlatmış, güzelliklerini sıralamış; şu bakımdan şöyledir, bu bakımdan böyledir, hak dindir, güzel dindir diye onları anlatmış.

g. Roger Garaudy'nin Müslüman Olması

Papazlardan yani başka dinlere mensup insanlardan, hahamlardan, Japonlardan, Amerikalılardan, Kanadalılardan müslüman olanlar var. En tanınmışlarından bir tanesi de artık eserleri tercüme ediliyor, yaşıyor da; tanıyorsunuz biliyorsunuz da, Fransız filozofu Rojer Garaudy. Biliyorsunuz, eserlerini okuyorsunuz belki de okudunuz, belki kendisini gördünüz, konferanslarına iştirak ettiniz. Asrın filozofu deniliyordu kendisine, sosyalist bir filozoftu. Çünkü kapitalizmin içinde yetişmişti ama kapitalizmin kusurlarını görmüştü, onun için gönlü sosyalizme meyil etmişti ve Fransa'da bu yüzden mücadele vermiş,

hapse girmiş çıkmıştı. Yazardı, filozoftu, mütefekkir bir insandı, sonra müslüman oldu.

Niçin müslüman olduğunu bizim gazetecilerden biri sormuşlar. [Verdiği cevap] hoşuma gidiyor, her yerde anlatıyorum. Türkiye'ye de geldi, bizim muhabirlerden bir tanesi bir yerde karşılaşmış da sormuş:

“Yani üstat!” demiş, “Ne diye müslüman oldun yani, bizi de müşkül durumda bıraktın?”

Çünkü bizimkiler de ellerinde olan nimenin kıymetini bilmiyorlar da dünyanın başka yerlerinde başka şey arıyorlar. Halbuki dünyanın başka yerindekiler de gelip müslüman oluyor.

“Yani ne diye müslüman oldun üstat?” diye böyle biraz sitemli sorunca o da yaşlı, hoşuma gidiyor cevabı;

“Bak evlat!” demiş, “Kapitalizm insanı patrona ve sermayeye esir etti, işçiler, insanlar vahşi kapitalizmin çarkları arasında ve çok büyük sıkıntılar çekiyorlar. Sosyal adalet yok, sömürü var filan. Dünya çapında sömürü var, batılı ülkelerin fakir ülkeleri sömürmesi var.

Kapitalizm insanı patrona ve sermayeye esir etti. Sosyalizm de insanı devlete ve topluma feda etti. Yani devlet önemli, toplum önemli, ferdin kıymeti yok. İnsana insan olma haysiyetini kazandıran nizam İslâm'dır." demiş.

Kısaca söylemiş ama yani kendisinin şeyini [düşünce ve bakış açısını] gösteriyor.

Tasavvufla ilgili eseri de var. Hatta bir arkadaştan ben bazı sayfasının fotokopisini okuyacağım diye almıştım. Tasavvuf hakkında da eseri var.

Evet, [İslâm] en güzel inanç olduğundan bütün bütün diğer inançlar inceleyen insanlar dönüp dolaşıp müslüman oluyorlar. Bunlardan bir tanesi de bir yahudi kızı.

Hanımlardan bir misal vermiş olayım. Amerikalı, Margaret Marcus isminde bir yahudi kızı. Tabii yahudi olarak doğmuş, yahudi bir aileden. Ondan sonra Amerika'daki misyonerlerin çalışmasıyla, anlatmasıyla, met-hetmesi ile Hıristiyanlığa girmiş. Fakat Hıristiyanlıktaki inançlara kafası yatmamış, tatmin olmamış, makul değil, doğru değil inançlar. Oradan üniversiteye gitmiş, felsefe bölümüne girmiş. Yani biraz şu fikir tarihini,

insanoğlunun filozoflarının hayatlarını bir okuyayım da iyi düşünen akıllı uslu insanların şeylerini [fikir ver düşüncelerini] inceleyeyim diye bütün filozofları incelemek öğrenmek için üniversitede felsefe tarihi tahsiline girmiş. Çeşitli incelemeler, çeşitli çalkalanmalar sonunda Margaret Marcus müslüman oluyor. Müslüman oluyor Meryem Cemile [1934-2012] ismini alıyor ve *Batı Materyalizmi Karşısında İslâm* diye bir eser yazdı ve bu eser de üç cilt olarak rahmetli Kemal Kuşçu tarafından Türkçe'ye terceme edildi. İstiklal Gazisi, İstiklal harbi kahramanlarından Albay Kemal Kuşçu tarafından Türkçe'ye çevrildi.

Yani bunlar neyi gösteriyor?

Dünyanın neresinde olursa olsun, hani biz tabii annemiz babamız, dedemiz ecdadımız müslüman olduğu için İslâm'ı seviyoruz diye herkes bize şüphe ile bakabilir; “Ya bunlar müslüman, Müslümanlığı seviyor.” [diyebilirler] ama hıristiyan olup, hıristiyan bir devlette dünyaya gelip, yetişip sonradan müslüman olan, yahudi olup da sonradan müslüman olan, japon olup da sonradan müslüman olan bir insanın tabii bu seçmesi bir inceleme so-

nunda, bir tetkik sonunda oluyor. Bu da İslâm'ın lehine güzel bir şey. Bir papaz müslüman oluyor, bir japon müslüman oldu, bir atom alimi müslüman oluyor.

Bizim gençliğimizde Nurettin Şitaynhorst [Steinhorst] isminde Almanya'dan Türkiye'ye bir atom alimi gelmişti. Müslüman olarak geldi, çok ilgi gördü. Böyle yer yerinden oynadı, Yeni Sabah gazetesinde hakkında tefrikalar yazıldı, kendisi makaleler yazdı filan. Vefat etti, Fatih Camii'nden böyle muazzam bir sevgi seli, muazzam bir insan kalabalığı tarafından kaldırıldı adamcağız. Yani Türkiye'de müslüman olarak öldü. Yani iki cihan saadetini kazandı, ona nail olmuş oldu.

Allah rahmet eylesin.

İslâm'ın en güzel ve en mükemmel, en mantıkî, herkesin beğendiği bir inanç olduğunu bî-taraf delillerle yani aklın ve mantığın ölçüleri içinde buralardan görüyoruz.

Kur'ân-ı Kerîmde de Allahu Teâlâ hazretlerinin İslâm hakkındaki iki âyetini size nakletmek istiyorum.

Bir âyet-i kerîmede Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki:

h. Allah Katında Yegane Din İslâm'dır

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

*İnne'd-dîne ındallahi'l-islâmu.*⁶

“Allah’ın kabul edeceği, Allah’ın yanında geçerli olan yegane din İslâm’dır, İslâm dindir.”

Başka bir âyet-i kerîme:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

*Ve men yebteği ğayra'l-islâmi dînen felen yukbele minhu.*⁷

“İslâm’dan gayri bir din edinen, bir başka dine tâbi olandan inancı, ibadeti, hayatı, yaptıkları şeyler kabul olunmayacaktır, makbul olmayacaktır.” diye bildiriliyor.

Çünkü İslâm hak dindir, son dindir, doğru dindir, güzel dindir, mükemmel dindir, mantıkî dindir. Onun için herkesin İslâm’ı çok büyük bir nimet olarak bilip ona sarılması

⁶ 3/Âl-i İmrân, 19.

⁷ 3/Âl-i İmrân, 85.

lazım. Bizim için de İslâm son derece önemlidir.

İslâm dini hükümleri incelenirse bize emrediyor; şunları yapın şunları yapmayın diye emrediyor.

Kur'ân-ı Kerîm'i açtığımız zaman nelerle karşılaşacağız?

Allah'ın bazı emirleri ile ve bazı yasaklamalarıyla karşılaşacağız. Kur'ân-ı Kerîm'i baştan sona okuduğumuz zaman bunları göreceğiz.

Nedir bu ahkâmın, bu hükümlerin gayesi; insanı nereye götürmek istiyor, ne yapmak istiyor İslâm dini?

İslâm dini insanı iki cihanda saadete erdirmek istiyor. İki cihan dediğimiz hem bu dünya hem de bundan sonraki hayat. Hem dünya hem âhiret. İslâm dini hem bu dünyada insanları mutlu etmek için hükümler koymuş hem de âhirette ebedî saadete ermesini sağlayacak tavsiyelerde bulunmuştur. Onun için İslâm sadece bir inançtır, şahsî bir şeydir filan diye konuşmak yanlıştır. İslâm bu dünyada yaşanmak için bu dünyada mutluluğun

sağlanması için Allah tarafından gönderilmiş reçetedir. Yani her şeyi bilen Kadir-i Mutlak, Alîm ü Habîr Allahu Teâlâ hazretleri insanlığın şahsî, ruhî, ahlakî, sosyal hastalıklarına reçete olarak bu dünyada da sıhhatli olsunlar, mutlu olsunlar diye İslâm'ı indirmiştir, göndermiştir.

i. İslam'ın Amaçları

Onun için İslâm'ın iki amacı vardır: Bir dünyaya, bizim bu hayatımıza yönelik amacı vardır, bir de âhirete yönelik, o tarafa ait amacı vardır. Dünyaya ait amacında hükümleri incelendiği zaman çok güzel beş şeyle karşılaşıyoruz. İslâm beş şeyi koruyor, İslâm'ın bütün ahkamı incelendiği zaman beş şeyi koruduğunu görüyoruz:

1- İnancı koruyor, insan ruhunu koruyor. Yani inançta şirk varsa, küfür varsa, sapıklık varsa, yanlışlık varsa onun karşısına çıkıyor. Doğru olan şeyi söylüyor, doğru inancı koruyor, doğru inancı öğretmeye çalışıyor. Tabii en mühim olan şey bu. İşte biz buna tevhid inancı diyoruz.

Bunun karşısında ne var?

Bunun karşısında şirk var, küfür var, inkar var, ateizm var vesaire var.

2- Bedeni koruyor. İslâm dininin hükümleri incelendiği zaman insan bedenini korumaya yönelik olduğu görülüyor. İnsanın bedeninin sıhhatli olmasını sağlamaya, iyi olmasını sağlamaya, hasta olmamasını sağlamaya çalışıyor. Emirlerinin sonucu, insanın bedeninin sıhhatini sağlamaya yönelik.

3- İnsanın aklını korumaya çalışıyor. Akli korumaya gayret ediyor ve akli alan, akli baştan alan şeyleri yasaklıyor. İçkinin yasak olması bundandır, yani içki içtiği zaman insanın sarhoş olması aklını kaybetmesi dolayısıyladır. İslâm'ın emirlerinin beş amacından üçüncüsü akli korumaktır.

4- Nesli muhafaza etmeyi, korumayı amaçlıyor. Çocuklara, gençlere, yeni yetişen nesillere önem veriyor, onların korunmasını ve sağlıklı yetişmesini sağlamaya çalışıyor. Anneli babalı yetişmesini sağlamaya, sahipsiz olmamasını sağlamaya çalışıyor. Nesillere önem veriyor.

5- Malı telef etmemeyi, malı korumayı amaçlıyor.

[İslâm'ın] beş büyük amacı var ve bunların hepsi de insanın dünya mutluluğunu sağlayacak şeyler.

Onun için İslâm'da bir kimse kendi malını bile telef edemez. Yani kendi bahçesinin içinde kendi malını telef etse ve hakim bunu tespit etse ceza verebilir.

“Efendim kendi malım.”

Kendi malın ama malı telef edemezsin, zarar yapamazsın.

İslâm'da mala zarar vermek de yoktur, hatta *mukâbele bi'z-zarar* da yoktur. Birisi senin malına zarar verse sen de gidip onun malına zarar veremezsin. Birisi senin atını öldürse sen de gidip onun atını öldüremezsin. Birisi senin harmanını yaksa sen de gidip onun harmanını yakamazsın. Ne yapabilirsin? Cezalandırılması için kadıya, hakime müracaat edebilirsin ama harmanı yakamazsın. Çünkü mal da muhterem, İslâm malı da koruyor. Akideyi koruyor, vücudu koruyor, aklı koruyor, nesli koruyor, malı koruyor.

İslâm'ın emirlerinin [dünyevî] hikmetleri, amaçları budur, âhirette de insanı cehen-

nemden koruyor, cehenneme düşmemesini sağlıyor. Emirleri ile, “Bunları yapmayın cehenneme düşersiniz.” [diye] cehenneme düşecek şeyleri şimdiden haber veriyor. Ondan sonra cennete girmesini sağlıyor. Yani şunları şunları yapın ki cennete gidin, Allah sizi cennetine dahil etsin, ebedi saadete erdirmesini diye onları göstermeye çalışıyor. İslâm işte böyle tarih boyunca gelmiş geçmiş dinlerin içindeki mevki bu kadar yüksek olan, bu kadar sağlam olan hak din. Bu kadar güzel ve mükemmel din ve bu kadar güzel prensiplere sahip olan din. Ve Allahu Teâlâ hazretleri hepimizin imana gelmesini, müslüman olmasını, İslâm’ı kabul etmesini, İslâm’a kendisini teslim etmesini, Allah’ın emirlerine tâbi olmasını, peygamberine tâbi olmasını emrediyor. Allah’ın emri yani bizi Yaratan’ın emri bu.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

27 Zilka'de 1415 / 27.04.1995

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

